

Sintrale Kommisje Skûtsjesilen

Uitspraken Zeilraad hoger beroep Langwar

Langweer heeft tegen twee beslissingen van de jury hoger beroep ingesteld betreffende situaties in de Langesloot bij Earnewâld. Het gaat om het afgewezen protest van Langweer tegen Sneek en het toegewezen protest van Drachten tegen Langweer.

Langweer heeft aangevoerd dat de jury de feiten niet goed heeft vastgesteld en dat bovendien een aantal artikelen van het Wedstrijdreglement niet juist zijn uitgelegd.

De hoger beroepen gaan over dezelfde situatie en de Zeilraad behandelt ze tegelijk.

De beslissingen van de jury staan op de site van de SKS. De Zeilraad constateert dat die beslissingen erg summier zijn, ook omdat door de jury niet is aangegeven hoe zij zijn gekomen tot een feitenvaststelling. Welke verklaringen wel of niet zijn overgenomen, of er verweer is gevoerd, of beelden zijn gebruikt en of een jurylid een waarneming heeft gedaan. Feiten en conclusies lijken meermalen door elkaar te lopen.

Om die reden heeft de Zeilraad de jury omtrent de feiten gevraagd om nadere informatie, die ook is verstrekt. De jury heeft omtrent de feiten op ons verzoek een aanvulling gegeven en een situatieschets toegevoegd.

En dan moet onze constatering zijn dat de jury van oordeel is dat de drie skûtsjes, Sneek, Drachten en Langweer, alle drie over bakboord richting wal voeren en dat er sprake was van de situatie “ruimte voor de wal”, met de daarbij behorende aanroepplicht. En dat Sneek en Drachten daaraan voldaan hebben. Langweer had moeten wijken.

Het Wedstrijdreglement is duidelijk: de Zeilraad moet de door de jury vastgestelde feiten aanvaarden, er vindt geen heroverweging plaats. Om die reden heeft de Zeilraad de door Langweer beschikbaar gestelde beelden niet in de overwegingen kunnen meenemen.

De Zeilraad heeft daarna bekeken of de jury de juiste artikelen heeft toegepast en op de juiste manier heeft uitgelegd. En dat is het geval, in beide uitspraken.

Langweer heeft nog aangevoerd dat het laagst liggende skûtsje Sneek de plicht had om alle bovenliggende skûtsjes aan te roepen, en niet alleen de naastgelegen Drachten, maar deze uitleg vindt geen grond in het Wedstrijdreglement. Daar wordt alleen gesproken van het aanroepen van “het andere skûtsje”, dus het naastgelegen. Die vervolgens eventueel andere skûtsjes aanroept, zoals ook is gebeurd.

Het door de jury aangehaalde artikel 16.1 is dus van toepassing en niet de door Langweer opgevoerde artikelen 14.6 (loefrecht), 8 (hinderen bij verandering koers). Ook niet het door Langweer in het protest van Drachten nu aangehaalde artikel 19 (onklaar door hindernis, onbestuurbaar skûtsje). Nog los van het feit dat de Zeilraad uit de jurybeslissing niet kan opmaken of dit verweer daar ook is gevoerd en of het inderdaad zo was dat Langweer door een ernstig beschadigd roer onbestuurbaar was (ze zijn wel verder gezeild), dit artikel is in deze casus niet aan de orde.

De Zeilraad wijst beide hoger beroepen af, waarmee de juryuitspraken in stand blijven.

Stavoren, 25-7-2026

Zeilraad.